

Forslag

til

Lov om oprettelse af sociale forbrugerråd

Fremsat den 13. januar 1978 af Alice Hedegaard (DR), Hjortlund Christensen (DR), Ib Christensen (DR), Alfred Hansen (DR), Mølgaard (DR) og Lis Starcke (DR)

§ 1. Hvor der fremsættes ønske herom fra lokale grupper, foreninger eller organisationer med tilknytning til forbrugere af lov om social bistand, jfr. lov nr. 333 af 19. juni 1974, skal kommunalbestyrelsen søge oprettet et socialt forbrugerråd.

§ 2. Det sociale forbrugerråd skal bestå af 1 repræsentant for hver af de lokale grupper, foreninger eller organisationer, som har deres arbejdsområde inden for det sociale område eller samarbejder i forhold hertil.

§ 3. Hvis kommunalbestyrelsen skønner, at mere end 9 af de i § 2 nævnte grupper, foreninger eller organisationer har rimeligt krav på repræsentation, kan den pålægge de interesserede i fællesskab at vælge 9 repræ-

sentanter til forbrugerrådet.

Stk. 2. Såfremt kommunalbestyrelsen afslår en af § 1 omhandlet anmodning, kan de ansøgende organisationer indanke sagen for indenrigsministeren.

§ 4. Forbrugerrådets opgave er at støtte kommunalbestyrelsen i arbejdet med at planlægge og tilrettelægge et effektivt bistandssystem. Forbrugerrådet skal høres i spørgsmål af mere generel eller principiel karakter vedrørende den sociale lovgivning, ligesom det på eget initiativ kan tage sådanne spørgsmål op. Forbrugerrådet er alene rådgivende og kan ikke inddrages i behandlingen af sager om bestemte personer.

§ 5. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft 1. januar 1979.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med dette lovforslag er at sikre, at bistandsloven fungerer bedst muligt i forhold til samfundet som helhed og i forhold til den enkelte borger. Det ret store antal klager (f.eks. i et enkelt amt 598 klager til amsankenævnet fra bistandslovens ikrafttræden 1. april 1976 til 31. december 1976) vidner om, at loven endnu ikke er blevet det, man havde tilsigtet – en lettelse og forenkling såvel for brugerne som for administrationen.

Udgangspunktet er videre, at der i befolkningen klart kan konstateres et voksende ønske om nærdemokrati og medindflydelse. At imødekomme dette krav ved at give forbrugerrepræsentanter en organiseret medindflydelse på et for den enkelte og for samfundet så centralt og vigtigt område som den sociale lovgivnings lokale administration synes naturligt.

I en tid, hvor samfundets ressourcer på grund af mindre økonomisk vækst og stor arbejdsløshed er begrænsede, er der særlig baggrund for oprettelse af forbrugerråd, da disse vil kunne medvirke til bedst mulig udnyttelse af de midler, samfundet kan afse på det sociale område.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til §§ 1 og 2

Der er i dag, jfr. socialministeriets cirkulære nr. 140 af 15. august 1975, punkt 18, adgang til for kommunalbestyrelsen og det sociale udvalg at nedlægge sociale forbrugerråd. Det foreslås, at dette ændres til et pålæg for kommunerne om at søge oprettet et sådant, hvor der fra relevante organisationer m. v. fremsættes ønske herom. Følgende organisationer må – i det omfang, de er repræsenteret i kommunen – anses for naturlige rådsmedlemmer: handicaporganisationer, plejehjems- og pensionistforeninger, bistandsforeninger, lægeforeninger, lærer- og pædagogforeninger, dag- og døgninstitutionforeninger, humanitære og velgø-

rende foreninger. De pågældende grupper, foreninger eller organisationer udpeger selv deres repræsentanter.

Til § 3

Bestemmelsen i stk. 1 er indsat for at undgå, at det sociale forbrugerråd bliver uhensigtsmæssigt stort. I tilslutning til bestemmelsen i stk. 2 bemærkes udtrykkeligt, at også et afslag, som er begrundet med, at forbrugerrådet ikke kan sammensættes repræsentativt, vil kunne påankes.

Til § 4

I betragtning af de allerede eksisterende klagemuligheder, herunder amsankenævnene, skønnes det ikke rimeligt at inddrage de sociale forbrugerråd i behandlingen af personsager. Men intet hindrer medlemmer af det sociale forbrugerråd i som enkeltpersoner at være bisiddere i en konkret sag, hvør det ønskes af klienten, ligesom forbrugerrådet med inspiration i en konkret sag kan rejse denne på generel basis.

Den sociale forvaltnings muligheder for at yde hjælp er begrænset af de retningslinier og prioriteringer, som er fastlagt af det sociale udvalg og kommunalbestyrelsen, herunder det sociale budget. Det er disse retningslinier og prioriteringer, som det sociale forbrugerråd først og fremmest skal bidrage til udformningen af. Herunder bør forbrugerrådet forsynes med statistiske oplysninger om den sociale udvikling i kommunen.

Som nogle typiske områder, der kan inddrages, skal nævnes: Institutionsbyggeri, placering og indretning, behandlingspolitik. Foranstaltninger over for ungdomsarbejdsløse. Børneforsorgsinstitutionernes arbejde. Retningslinier og takster for sociale ydelser. Socialforvaltningens struktur.

De sociale forbrugerråd kan blive informationskilder – begge veje – for lovgivningsmagten. Der kan i de sociale forbrugerråd opsamles og til de berørte organisationer viderebringes viden om f. eks. bistandslovens administration.